

[Palle Simonsen]

steren talte om en supplerende indsats fra kassernes side, og det er nok en rigtig måde at udtrykke det på. Selv om tingene ikke fungerer rigtigt på nuværende tidspunkt, så mener jeg, det ville være halsløs gerning af dette folketing uden videre at sige: nu fører vi hele systemet tilbage. Der er jo også en historie omkring denne sag. Når man tænker på hele arbejdsløshedsforsikringsreformen og dens gang gennem tinget i slutningen af 1960'erne, så må man nok lige holde fast i, at der var meget bred enighed om at lave et offentligt arbejdsformidlingssystem, og en af betingelserne fra fagbevægelsens side for at gå med til, at man fik dette formidlingssystem, var en meget gunstig arbejdsløshedsforsikring. Det er vilkårene, som disse ting er gennemført under. Selv om der er megen kritik af arbejdsformidlingen, så er det ting, vi stadig væk må holde fast i. Vi kan ikke uden videre vende om på en tallerken.

Men vi vil med spænding se frem til de tanker, ministeren kommer med, for vi erkender også på nuværende tidspunkt, at der er behov for at supplere med en bistand fra arbejdsløshedskasserne, således at vi kan få systemet til at fungere mere effektivt, end det gør på nuværende tidspunkt.

Lindinger (CD):

I denne sag er der i hvert fald ikke tale om at misbruge folketingets tid. Det er en meget vigtig sag, som kommunisterne her har lagt frem til debat, og det er et forslag med meget, meget sympatiske intentioner; men det betyder ikke, at centrum-demokraterne kan være enige med kommunisterne i alt, hvad der står i dette forslag.

Vi er meget interesserede i – hvad alle i dette samfund gør klogt i at være – at arbejdsformidlingen bliver den mest effektive, man kan tænke sig, og der er sikkert grund til at benytte alle de kanaler, der forefindes. Men ligefrem at føre hele arbejdsformidlingen tilbage til kasserne, det er nok at gå for langt. Jeg hæftede mig ved det, arbejdsministeren udtalte; det er vel nok et skridt hen imod at få den mest effektive arbejdsformidling. Alt, hvad der kan gøres for at anvise arbejde, og for at det i hvert fald ikke af bureaukratiske grunde bliver vanskeliggjort, må vi her fra folketinget i allerhøjeste grad støtte.

Med hensyn til tidsbegrænsningerne har jeg noteret, hvad arbejdsministeren har sagt herom, og vil med interesse se den plan, som regeringen øjensynlig kommer med om disse ting. Vi arbejder jo også i arbejdsmarkedsudvalget med hele dette spørgsmål om de langvarigt arbejdsløse. At gå så vidt, at man skulle kunne gennemføre en kompetencegivende uddannelse og samtidig få betaling i form af arbejdsløshedsunderstøttelse, det vil være at forvrænge tingene. Det er jeg enig med arbejdsministeren i. Selv om man måske nok kunne tænke sig, at det beløb, der ydes under uddannelse, kunne være større, så er tiden måske ikke lige til det i dag. Forskellen mellem dette beløb og understøttelsen er stor, og hele intentionen bliver helt forvrænget, idet det må være sådan, som arbejdsministeren vist også udtrykte det, at går man i gang med en uddannelse, så er det den, der skal have første prioritet. Med hensyn til spørgsmålet om de arbejdsledige mellem 60 og 67 og deres fremmøde kan jeg sige, at i og for sig ser centrum-demokraterne med sympati på det, som man nævner i forslaget fra DKPs side. Det er jo et spørgsmål, om man ikke ligefrem kan tale om borgerløn, når den arbejdsløse er blevet 60, idet man herigenem kunne – som det er udtrykt meget rigtigt i bemærkningerne til forslaget – »... give de langvarigt ledige i denne aldersgruppe en større tryghed og dermed styrke til at bære byrden af den samfundsskabte krisens umenneskelige arbejdsløshed«. Det er nok ikke helt ved siden af, om man kunne gå med til, at disse grupper ikke behøvede at fremmøde.

I hvert fald er det ting, som vi under behandlingen i udvalget gerne vil være med til at gå dybere ind i, selv om jeg nok må vurdere det derhen, at forslagets skæbne nok vil blive den, at der fra anden side vil dukke forslag op under behandlingen, som nok vil kunne få større tilslutning i tinget. Men det er et meget sympatisk forslag, der her er fremsat fra kommunisternes side.

Ole Henriksen (SF):

Socialistisk folkeparti kan stort set tilslutte sig de intentioner, som ligger i forslaget her. Vi har selv før givet udtryk for dem i form af forslag, og vi ser gerne, at forslagene bliver gennemført hurtigst muligt, fordi nogle af dem er virkelig hastende, hvis man skal løse